

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Frygt og bæven

Citation: Kierkegaard, Søren: "Frygt og bæven", i Kierkegaard, Søren: *Frygt og bæven*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 349. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard02val-shoot-idm140578674994000/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Frygt og bæven

Noter

Der er benyttet noter fra følgende udgaver:

Samlede Værker, udgivet af A.B. Drachmann, J.L. Heiberg og H.O. Lange, 2. udg., I-XV, Kbh. 1920-36.

Samlede Værker, 3. udg. (ovenstående 2. udg. gennemset og ajourført af Peter P. Rohde), I-XX, Kbh. 1962-64.

Værker i Udvalg, udgivet af F.J. Billeskov Jansen, I-IV, Kbh. 1950.

Frygt og Bæven, udgivet af Niels Thulstrup, 2. reviderede udg., Kbh. 1983.

Gesammelte Werke, herausgegeben von Emanuel Hirsch und Hayo Gerdes, I-XXXII, Düsseldorf 1950-74.

Kierkegaard's Writings, edited by Howard V. Hong and Edna H. Hong, I-XXVI, Princeton 1978 ff.

Die Krankheit zum Tode, herausgegeben von Hermann Diem und Walter Rest, Kommentar von Niels Thulstrup (i *Philosophisch-theologische Schriften* II), Köln und Olten 1956.

S.K.: Søren Kierkegaard.

SV: *Samlede Værker*, 2. udg.

Pap: *Søren Kierkegaards Papirer*, 2. forøgede udg. ved Niels Thulstrup, I-XVI, Kbh. 1968-78.

Frygt og Bæven

7 *Frygt og Bæven*: Fil. 2,12 (»Derfor, mine elskede! ligesom I altid tidligere har været lydige, skal I også nu, ikke alene som da jeg var hos jer, men langt mere nu, da jeg er borte, arbejde på jeres frelse med frygt og bæven«). I *Frygt og Bæven* er Gud i en vis forstand blevet borte for Abraham, og han må klare sig på egen hånd, dvs. frelse sig selv. ~ *de silentio*: af Tavs-heden. I *Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed* skriver S.K., at navnet markerer, at bogen henvender sig til: den alvorlige lagtager, for hvem man kan gøre sig forstaaet paa Afstand, og til hvem man kan tale i Taushed (SV: XIII 563). Der bliver i efterskriften gjort nærmere rede for betydningen af S.K.s brug af pseudonymer. Her skal det blot siges, at man ikke uden videre kan identificere de af pseudonymerne fremsatte synspunkter med S.K.s egne. Når der i det følgende tales om, hvad S.K. mener, ligger der altså i dette et indbygget forbehold, hvilket ikke så meget er et banalt spørgsmål om, hvorvidt S.K. nu også mener det eller ikke mener det, men et mere kompliceret spørgsmål om, i hvilken for-stand man kan sige, at han mener det eller ikke mener det.